

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1899

ΑΡΙΘ. 22

1899

Ἐν ἔτος ἀκόμη προστίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν χριστιανικὴν ἐποχὴν καὶ χρονολογίαν καὶ ἐν ἔτος ἀκόμη προστίθεμεν εἰς τὰ ἡμέτερα ἔτη, εἰς τὴν ἡμετέραν ἡλικίαν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ράχιν. Καὶ τὰ μὲν παιδία χαίρουσιν ἐπὶ τούτῳ, ἀγάλλονται καὶ εὐχαριστοῦνται, διότι δὲν βλέπουσι τὴν ὥραν νὰ φθάσωσι τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν, τὴν ἐλευθέραν ζωὴν, τὴν ἀνεξάρτητον βούλησιν, οἱ δὲ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες ἀδιαφοροῦσι διὰ τοῦτο, διότι ἀποκατασταθέντες, νομίζουσι ὅτι ἐσταμάτησεν ὁ βίος τῶν ἐκεῖ, οὐτ' ἐμπρὸς οὐτ' ὀπίσω πορευόμενοι πλέον τοῖς φαίνεται ὅτι ἐδῶ ὁ βίος εἶναι στάσιμος ἢ μᾶλλον, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἰδικός τῶν καὶ διὰ χατῆρι τῶν θά διαωνισθῆ ἢ ζωῆ τῶν ἐκεῖ, αἱ δὲ νεάνιδες καὶ οἱ γέροντες, αἱ κόραι καὶ τὰ ἐγκαταλελειμένα ὑπὸ τῆς φύσεως ὄντα, μετ' ἀλλαγῆς ψυχικοῦ ὑπομένουσι τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους καὶ βαρῶς φέρουσι ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν προσθήκην νέων ἐνιαυτῶν. — Ἀχ, πόσον ὑποφέρω, μοι ἔλεγε τὴν πρώτην τοῦ ἔτους μετ' αἰσθητῆς θλίψεως νεάνις τις ἐνῶ τῇ νύχτῳ τὸν νέον ἐνιαυτόν. — Καὶ τί ἔχετε; τὴν ἐρωτῶ. — Δὲν εἰξεύρω, μοι ἀπαντᾶ, κατ' ἔτος τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὑποφέρω, ἀχ, πόσον ταχέως παρέρχονται τὰ ἔτη! Καὶ ἠννόησα, σιωπήσας.

Οἱ δὲ γέροντες κινουσι καὶ δικαίως τὴν κεφαλὴν τῶν, ὁσάκις τοῖς εὐχόμεθα περὶ τὸν βίον, τὴν ἡμέραν ταύτην. Φυσικῶς εἶναι καταλελυτημένοι, διότι βαδίζουσι ταχύτερον πρὸς τὸν τάφον. Πρὸς τί λοιπὸν αἱ εὐχαί; Ἄλλ' αἱ εὐχαί σκοποῦσι καὶ ἐγένοντο πρὸς ἀλλοῖον σκοπόν. Αἱ εὐχαί συμφωνοῦσι πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς φύσεως, πρὸς τὰ γεγονότα τοῦ βίου, πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους σκηνάς, ὃ δὲ ἄνθρωπος ἐγκολλοῦται τὰ πάντα πρὸς ἴδιον ὄφελος. Ἡ φύσις ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ 1898 ἔτους τῆς νέας ταύτης ἐποχῆς μας, δὲν ἐσταμάτησεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ἔκτοτε δὲ πορεύεται

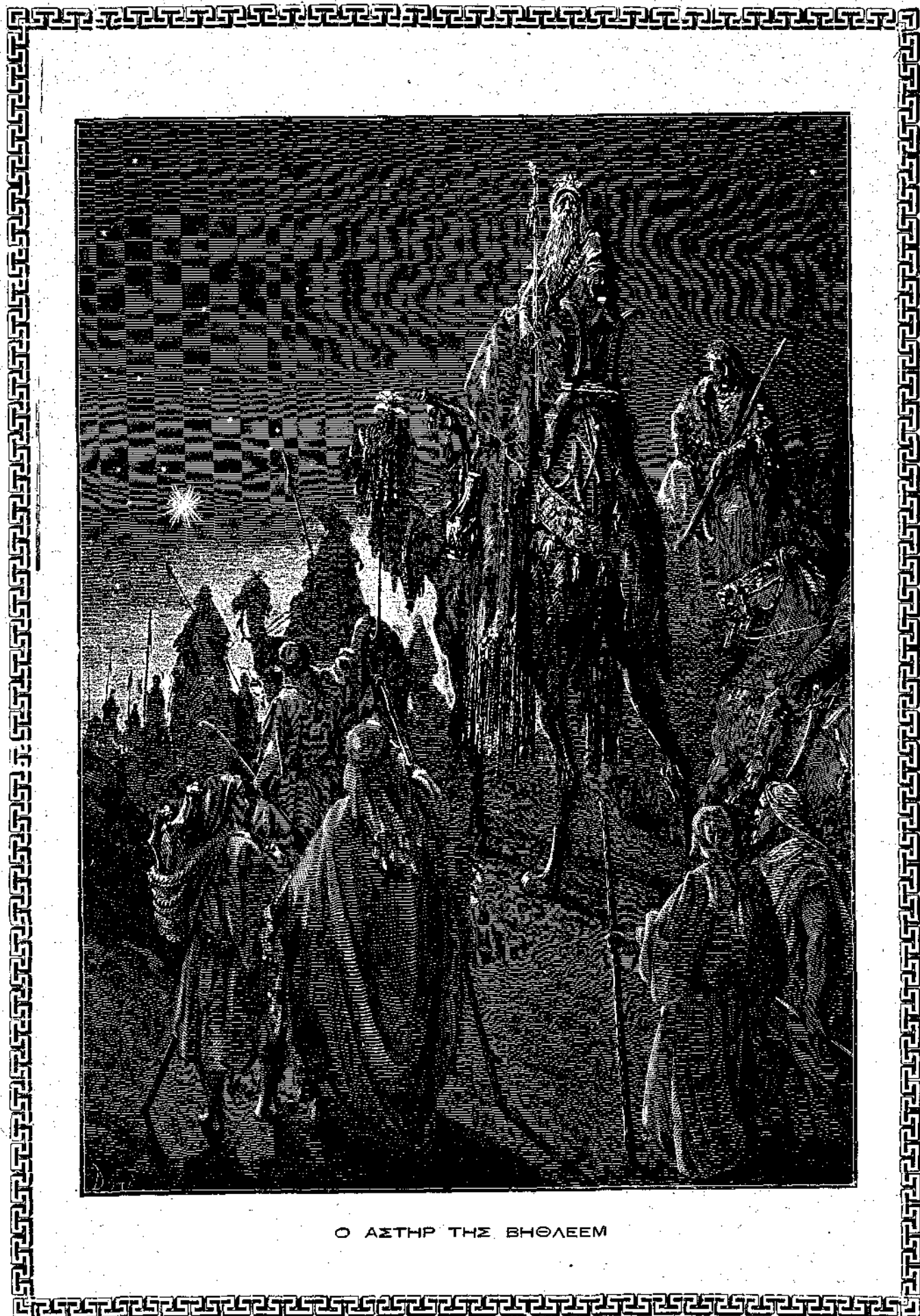
τὸν δρόμον τῆς ἀνεξαρτήτως τῶν καλῶν ἢ τῶν κακῶν αὐτῆς ἡμερῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν ὀδυσμῶν καὶ θρήνων τῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν πόνων καὶ θλίψεων τῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν χαρῶν καὶ τῶν ἡδονῶν τῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐτῶν τῆς ἡλικίας τῆς, τοῦ γήρατος ἢ τῆς νεότητός τῆς. Οὕτως ἔχει καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀφοῦ ἀνήκει καὶ αὐτὸς εἰς τὴν φύσιν. Αὕτη τὸν γεννᾷ, αὕτη τὸν θανατόνει, αὕτη τὸν διασκεδάζει, αὕτη τὸν λυπεῖ, αὕτη τὸν πλημμυρεῖ ἀγαθῶν, αὕτη τὸν ὑστερεῖ τοῦ ἀρτοῦ καὶ αὕτη τὸν φέρει πλούσιον ἢ πτωχόν, ὅπως αὕτη τὸν ἀναλαμβάνει εὐτυχῆ ἢ δυστυχῆ. — Πρὸς τί λοιπὸν αἱ εὐχαί μας; Ὁ ἄνθρωπος ἀναγκαστικῶς ἀκολουθεῖ τὴν φύσιν καὶ θά τὴν ἀκολουθῆ, μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων. — Ὁ ἄνθρωπος, παῖς ἢ νέος, ἀνὴρ ἢ γέρον, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ σταθμὸς πλέον ἢ ἥττον βραχύς, πολὺ μεγάλου, ἀπεράντου, ἀπεριοριστοῦ σταδιοδρομίας ἐν παμμεγέθει ἀκατανοήτῳ, ἰλλυγιώδει, σύμπαντι, κενῷ, ἀχανεῖ, διαστήματι, ὅπως θέλετε, ὀνομάσατέ τα. Τί λοιπὸν ἀπέναντι τούτου εἶναι μία εὐχὴ ἐνὸς νέου ἔτους διὰ παῖδα, νεον ἢ γέροντα;

Μηδέν, κόκκος ἄμμου ἐν ἐρήμῳ.

Ἄλλὰ τοῦτο φαίνεται δὲν ἀφορᾶ τὸ πᾶν, οὔτε τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν καρδίαν καὶ ἐπειδὴ ἡ καρδία εἶναι ἐφήμερος, ὅπως εἶναι τὰ ἔτη καὶ αἱ ἡμέραι, ἔχουσι δικαίον οἱ νέοι καὶ οἱ γέροντες φοβούμενοι τὸ ἐφήμερον αὐτὸ, ὅπερ καὶ τοῦτο αὐτὴ ἡ φύσις ἐπλασε καὶ ἐρχόμενοι ἐπίκουροι καὶ παρήγοροι τῆς ἐφήμερου ταύτης παροδικότητος. εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς πᾶσι τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς καὶ ἀναγνώσταις εὐτυχῆς, ὑγιᾶς, ὀλβίου, εὐδαιμον τοῦ νέου τοῦτο τοῦ 1899 ἔτους, ὅπερ ὡς αὐτοφυῆς νεογέννητον, ἤλθεν ἔτι νὰ μᾶς μυκῆναι τὸν βίον.

Εἴθε τοῦτο νὰ εἶναι εὐτυχέστερον τοῦ παρελθόντος.

Ἡ Δεσφύνησις

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Φεύγει φεύγει νεροπιασμένη και κατάχλωμ' ή χρονιά.
 άσθενής το πρόσωπό της εις το παρελθόν βυθίζει,
 είναι πλέον περασμένη... είναι κρύα σάν χιονιά,
 την βαρέθηκε ο κόσμος και εις νέαν άπεριίλει.

Με έλπίδας και με πόθους ο καθένας καρτερεί
 πότε να ιδή να φθάση νέος έτος... κ' ετύχια...
 το προοιμίει με λαχτάρα και βαθύα παρατηρεί
 άλλ' ζωή να αναλάβη, γέλιο, πλούτο και υγεία...!

'Η πρωτοχρονιά σκορπίζει με άνέκφραστη χαρά...
 ο καθείς θα δώση δώρα και ευχή θέλει προσφέρει
 εις τους φίλους ή σ' εκείνην με τὰ χείλη άνθηρά...
 ή εν φίλημα θα δώση 'ς των γονέων του το χέρι...!

Τ' άρχόντοπούλα θα είναι σκολισμένα και ζεστά,
 τὰ καινούργια των τὰ ρούχα θα τὰ βλέπουν θα πηδούνε...;
 θα κρατούν τὰ παιχνιδάκια εις τὰ χέρια των σκιτά
 και θα τρέχουν ξεγασμένα... χορταμένα θα γελούνε...!!

θα πενηθύνει 'ς την άγκάλη της μανούλας και φιλή
 εις το μάγουλο θα παίρνουν... πόσον τὰ κολοιτυχίω...
 ο καθείς θα τὰ φωτάη ο καθείς θα τὰ 'μιλή...
 'τὼ μονάχα τὸ καυμένο εις τους δρόμους θα γυρίω...!

θα γυρίω δίχως νάχω οὔτε ένα συγγενή,
 ὄχι δώρα τὰ με δώση οὔτε φίλημα 'ς τὰ χείλη...
 παρὰ μόνον τὰ 'μιλήση την καρδιά μου πὸς ποινέ...
 δὲν θὰ ἔχω γιὰτί ἔνο κι' ὄρφανὸ εὐρέθη φίλοι...!!

'Μέρα νέκρια, τρέχω, κλαίω τὸ ματάκι μου πλανῶ
 και τὸ στρέφω θολωμένο με μιὰ μουσική έλπίδα...
 τὰ... τὸ στρέφω ἐκεῖ πέρα 'ς τὸν βαθὺ τὸν οὐρανὸ
 και θαρρῶ πὸς διακρίνω μιὰ χαρὰ εις τὴν σκοτίδα...!

Εἶν' ή μάνα μου με βλέπει δὲν μ' άγίνει μοναχό...
 ἀπὸ 'πάνο τὸ παιδί της τὸ ζητεῖ τὸ ἐνθαρρύνει...
 'λοι μ' ἔχουν λησμονήση εις τὸν κόσμο τὸ φτωχό,
 μιὰ ἐκεῖ ἐπάνω κάποιος τ' ὄρφανὸ δὲν τὸ άγίνει...!

Εἰς αὐτὸν κ' ἔγὼ θὰ πῶ τὸ σκορπίση θὰ τὸν πῶ
 τὴν χαρὰ τὴν εὐτυχία γιὰ τὸν νέο τοῦτον χρόνο...
 και θ' άκούση τὴν ευχή μου, ἐπειδὴ τὸν αγαπῶ
 και τὸν ἔχω γιὰ πατέρα... εις αὐτὸν ἐλπίζω μόνο...!

Γιὰ πτωχοὺς και γιὰ πλουσίους 'ς τὸν θεὸ θὰ εὐχηθῶ...
 τὰ, τὸ δῶρο πὸς θὰ δώσω εἶν' μικρό... δὲν ἔχω άλλο...
 ὅμως εἴτε κατὶ πρᾶγμα πὸς δὲν θὰ τὸ στερηθῶ...
 τοῦ πατρὸς μας τοῦ ἐπάνω εἶνε χάρισμα μεγάλο...!!

Λάβετε λοιπόν, ἀδέλφια, διὰ τὴν πρωτοχρονιά
 τὴν ευχή μου ταύτη δῶρον... με χαρὰ σὺς τὴν προσφέρω
 κι' ἄς πεινῶ δὲν με πειράζει... εις τοῦ δρόμου τὴν γωνιά
 τί σημαίνει ἂν πεθᾶτω...; δὲν λυποῦμαι παρὰ χαίρω...!!

Πίτρος Ι. Ἀξιωπιδης

Η ΕΒΡΑΙΟΠΟΤΛΑ

Εἶναι παραμονή Χριστουγεννῶν. Εἰς τινὰ πόλιν τῆς Βουλ-
 γαρίας, κατοικουμένη ἀπὸ Βουλγάρους, Ἑλληνας, Ὄθωμα-
 νούς, Ἑβραίους και Καθολικούς, οἱ Χριστιανοὶ ἠτομιάζοντο
 νὰ εορτάσουν τὰς άγιὰς ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.
 Κατ' ἐπιφάνειαν τοῦτο δὲν ἐνεχεῖ τι τὸ ασύνθηες, διὰ τοὺς
 ἀδιαφόρους, μὴ κριτικούς και μὴ φιλοσοφοῦντας. Ἀλλὰ διὰ
 τοὺς σχολιάζοντας και παρατηροῦντας τὰ πάντα μετὰ τοῦ
 φακοῦ, ἡ παραμονή αὕτη ἔχει πολλὰ τὰ αξιοπερίεργα, αξιο-
 παρατήρητα, τερπνά και ὠφέλιμα, διὰ τὸν λοιπὸν κόσμον,
 ἴσως δὲ και διὰ τὸν πολὺν.

Κατὰ παράδοξον συγκυρίαν ἔτυχον ἐκεῖ και τὸ περὶ-
 γον ὅπου εὐρισκόμενος ἐν τινὶ ἑλληνικῷ κλιβάνῳ, ἐν συνοι-
 κίᾳ κατοικουμένη ὑπὸ ἑλλήνων και ἑβραίων, ἐθεώμην τὴν
 κίνησιν τῶν Χριστιανῶν. Ὡραιότεραν ἀλλήθως ἀπόλαυσιν δὲν
 ἤθελον. Ὁ καταστηματάρχης ἦτο κυριολεκτικῶς περιγμένος
 εἰς τὴν ἐργασίαν, αἱ σανίδες, αἱ σκάφκι, τὰ σκεῦη, εἶρχοντο
 στρατιωτικῶς ἐκ τῶν διαφόρων ὁδῶν τῆς πόλεως πρὸς τὸν
 κλιβάνον, κατέκλυζον τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ τὴν εἴσοδον
 και δρόμον, οἱ δὲ κλιβανεῖς ἐκλιβάνιζον ἐν τάχει, παρατη-
 ροῦντες μόνον και λαμβάνοντες τὰ ἐπὶ τῶν ἄρτων τεθειμένα
 σήματα πρὸς διάκρισιν. Καὶ ἐβλεπέ τις ἄρτους, ἄρτιδια,
 κουλούρες και κουλουράκια, πῆτες και πητάκια, γλυκίσμα-
 τα διαφόρων εἰδῶν και ἀποχρώσεων, ποικιλίαν τέλος ζυμα-
 ρικῆς παντὸς γένους και ζυμώσεως, στιβαζόμενα μετ' ἐπι-
 τηδειότητος ἐντὸς τοῦ κλιβάνου. Ὁ δὲ καταστηματάρχης
 νέος, ζανθὸς εὐειδής και ζωηρὸς, μετὰ χάριτος και εὐθυμίας
 συντρέχων τὴν ἐργασίαν και τὰ πάντα ἐξοικονομῶν, τοὺς μὲν
 παρηγόρει, τοὺς δὲ ἐβόηθει, ἄλλους ἐπέπληττε και ἑτέρους
 μετὰ καλοῦ ὕψους ἠνάγκαζε ν' ἀναμείνουν, εἰργάζετο ὄντως
 μετὰ τόσης θελήσεως, ζήλου και ἐνδιαφερόντος, ὥστε θὰ ὑπέ-
 θετέ τις, ὅτι μέγα κέρδος θὰ προσπορίζετο.

Μοὶ εἶχε παραχωρήση χάριν φιλοξενεῖς θέσιν εἰς τὴν θυ-
 ρίδα τοῦ παρακειμένου δωματίου του και εὐχαρίστως πα-
 ρηκολούθουν τὴν κίνησιν ταύτην.

— Βεβίως, θὰ κερδίῃς πολλά, τῷ εἶπον, διὰ νὰ ἦται
 τοσοῦτον εὐχαριστημένος.

— Ἀσήμαντα πράγματα, μοὶ ἀπήντησε, περισσότερος ὁ
 μετᾶς των.

Και ἠναγκάσθη νὰ ψυχολογήσω ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ κλι-
 βανέως, διότι ἐγνώριζον, ὅτι συνήθως οἱ ἄνθρωποι οὗτοι
 εἶναι κατηφεῖς, βαρεῖς, τραγεῖς και ἀπαιτητικοί.

Οἱ προσερχόμενοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποτελούμενοι ἐκ
 κορασιῶν, γραιδιῶν και παιδιῶν, ἐφάναζον, ἐγέλων, ἤριζον,
 συναθοῦντο και ἐγκαρτέρουν.

- Καὶ μένα και μένα...
- Εἶναι ἡ σειρά μου.
- Φούρναρη, τὰ κουλούρια μου.
- Πάρε τὸ σημάδι μου.
- Νὰ μοῦ τὰ ψήσης καλά.
- Βάλε μού τα μέσα.
- Κάμε γλήγορα.

Και τὰ τοιαῦτα ἤκουέ τις ἐν τῷ πανδαμονίῳ ἐκείνῳ
 κλιβάνῳ.

Ὁ δὲ καταστηματάρχης πότε και πότε σταματῶν ἐκ
 τοῦ κόπου και τῆς πολλῆς ἐνοχλήσεως, ἔβλεπε πρὸς τὴν ὁδὸν
 και ἐκαρᾶσκε, ὡς νὰ ἀνεμένε τι νὰ τὸν ἀνακουφήση.

Ἠκολούθησε τὴν κίνησιν του και κατ' ἑμαυτὸν εἶπον,
 ὅτι κατὶ θὰ συμβαίη εἰς τὴν ὄχληρὰν εὐαρέσειαν τοῦ ἀν-
 θρώπου αὐτοῦ.

Μετὰ τινὰς τοιαύτας αὐτοῦ προσβλέψεις, τὸ αἶνιγμα
 ἔλυετο.

Παρατήρητα μικρὰν και χαρίεσσα ζανθοπλόκαμον νεά-
 νιδα, ἥτις ἐν συνοδείᾳ φίλης της, και κινούσα ζωηρῶς τοὺς
 βραχίονάς της, ὡς και αὐτοὶ νὰ ἐβόηθουν τὸ ἐπαγωγὸν βᾶ-
 δισμά της, περιδιάβαζεν εὐθύμως συνομιλοῦσα μετὰ τῆς
 συντρέφου της. Ἡ κόμη της πίπτουσα ὀπισθεν μακρὰ και
 πρὸς τὰ ἄκρα με ταινίας, τὸ εὐχαρι πρόσωπόν της και οἱ
 ζωηροὶ ὀφθαλμοὶ της, ὡς φαίνεται, εἶχον καταμαγεῦση τὸν
 φίλον μου κλιβανέα.

Ἄμα τῆ διαβάσει της, ἤκουσα ζωηρὸν ἄχ! βαθέως και
 ἐγκαρδίου ἀναστεναγμοῦ και συναμα εἶδον τὸν κλιβανέα
 συλλαμβάνοντα μετὰ μακίας τὸ φουρνόζυλον ἐκ τῶν χειρῶν
 τοῦ ἐργάτου και ἀνακρίζοντα:

- Ἄντε, μωρέ, φούρνεσέ τα γλήγορα!
- Ἠνώθησα, διότι πάντες σχεδὸν ἐγέλασαν και δὲν ἤθελε
 πολὺν κόπον ν' ἀντιληφθῆ τις τὸν ἐρωτώμελλον.
- Ἄλλ' ἦτον ἑβραιοπούλα!
- Τί σημαίνει, μοὶ εἶπεν ὁ κλιβανεύς, ὅτε τὸν ἠρώ-

τησα μετά θάραυρος και δέν ηδυνήθη να κρύψη το κλισθημά του, την κάμνονον χριστιανήν!

- Και αν αβτη απαντήση το εναντιον; τω ειπον.
- Α, μπά, δέν γίνεται, θα το θελήση.
- Και αν δέν θελήση;
- Τι να 'πω, ξεύρω εγώ; ... αυτή είναι αξια να μέ
τρελλάνη.
- Και σε αγαπά;
- Ξεύρω εγώ; μόνον λέξεις τινάς τυπικάς αντιηλλάξα-
μεν έως τώρα.
- Και αν δέν σε θέλη;
- Θα την κλέψω.
- Έρχεται απ' εδώ;
- Κάποτε παίρνει ψωμί, αλλά με' τόσην ευγένειαν και
ώραϊον τρόπον, όπου δέν το μωβ να της ειπώ τίποτε.
- Και αν αγαπά άλλον;
- Αί, πολλά μ' έρωτάρ και δέν τα έσκέφθην αυτά.

Και στραφείς προς τον ξεφουρνίζοντα χριστόψωμα έρ-
γάτην:

- Μωρέ σκυλί, τά 'καψες, τω λέγει.
Και έν ταύτω ζωηρός γέλωσ ηκούσθη.
'Ητον ή ώραία έθραιουπούλα, ήτις ήκουσε διερχομένη τάς
λέξεις ταύτας και έγέλα από καρδιάς.
'Η ζημία, το πεισμα, ο πειρασμός, οι μικράι άτυχίαι
είναι φαίνεται, συμπτωματικά απαραίτητα έπεισόδια του
πρώτου και σιωπηλού έρωτος.

Τότε διά πη'ήματος ο καταστηματαρχης εύρέθη πλη-
σίον μου,

- Βλέπεις, μοι λέγει, έλο τέτοια έχομεν, με πειράζει.
- Σε αγαπά, τω απαντώ.
- Τότε ούτος με παρετήρησε μετά γλυκύτητος και αγά-
πης και
- Αχ, μοι λέγει, αν το ήκουκ και από το στόματης θα.
- Τι θα;
- Αχ, δέν ξεύρω τά 'χασα μοι ειπε, και έσπευσεν ά-
μέσως εις τον κλίβανον.

Ηγέρθη να φύγω, άλλ' έσπευσεν άμέσως προς με.

- Μη μου κάμεις αυτό το κακό, μοι λέγει μετά παρα-
κλήσεως, κάθησον άκόμη, σε παρακαλώ, να την ιδής και
πάλιν.
- Αί, και με τοῦτο;
- Θα με δικαιώσης.

Και παρέμεινα έτι όλίγον, και έπεισθη, ότι ο καυμένος
και από τον φοβρον και από την αγάπην ειχε πολύ δικαίον,
άλλ' επειδή ειχον εργασίαν έπείγουσαν τω ηύχθηθην καλήν
διασκέδασιν και απήλθον.

- Γράψε τουλάχιστον δύο λέξεις και διά την έθραιο-
πούλα μου εις την «Φύσιν», μοι λέγει, ενώ απέμακρυνόμην,
μετ' ίκετευτικού βλέμματος.

Ροός.

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΥ

Ρωμαίοι τινές μηχανευθέντες συνωμοσίαν κατά του
'Ηλιογαβάλου (Heliogabale), ρωμαίου αυτοκράτορος,
διασήμου διά τας άνοπισίας, ώμοιότητας και κραιπάλας
αυτου και ειδοποιηθέντος εγκαιρίως περι τούτου, δέν
έφανέρωσε ποσώς, ότι έγνώριζε τίποτε, και προσκα-
λέσας εις μέγα γεύμα, εκ συμπλώσεως, τους κατ' αυτου
συνωμότες. Οι πλείστοι εξ αυτών μετέβησαν εις την
πρόσκλησιν παρεκάθησε μεταξύ αυτών. Ο αυτοκράτωρ
τους φιλοξενεί μετ' αυτοκρατορικης όντως πολυτελείας
και δεξιώσεως. Μόλις δε το γεύμα έπερατώθη, ο ήγε-
μών έγείρεται και άπέρχεται, και άμέσως μετά την
ανάκλησιν του, οι θεράποντες κλείουσι μετ' έπιμελείας
τάς θύρας του έστιατοριου, και μετ' όλίγον άφθονα ρόδα

φυλλοτομηθέντα προγενεστέρας άρχονται να πίπτωσιν
έκ του ήμιανοίκτου θόλου επί των κεφαλών των συν-
δαιτημών.

Το χάριεν φαινόμενον εξελήθη υπό των συνδαιτη-
μόνων, ως αυτοκρατορική φιλική εύχαρις έκκλησις και
άντι να υποπτευθώσι σοβαρόν τι, τουναντίον θεωρούσι
το πράγμα ως διασκέδασιν. Πλήν άλλ' όμως σιγχαί
παρέρχονται και ή των άνθρών βροχή τους πλημμυρεί
άπανστως, ή αίθουσα πληρούται κατά το μάλλον και
μάλιστα, και οι τοίχοι εξαφανίζονται υπό των ροδών.
Τότε μόλις έννοηθέντος του κινδύνου, φωναί οδύνης
ήρξαντο ν' ακούωνται, και ή τρομερά παγίς εξέδη-
λώθη, άλλ' ήτο πλέον άργά, διότι νωρί και γέροντες
άλληλοδιαδόχως έκπνέουσιν έντός μυροφόρων δεινών
βασάνων και αι φωναί των αποβαίνουσι μάταιαι. Ού-
τως οι προσκεκλημμένοι πάντες εύρον σκληρόν και
άποτρόπαιον θάνατον, έντός όμως άνθρών εύόσμων.

'Εν 'Ιθάκη

'Αθηνά Βλασσαπούλου

ΠΕΡΙ ΚΑΡΥΚΕΥΜΑΤΩΝ

Τα καρυκείαματa εισιν υλαι, εξ ών τινές εινε θρεπτικά,
άλλαι ουδόλωσ; άπασαι όμως εισιν υπό δόσιν μετρίαν τονι-
και του στομάχου, υπό δόσιν δε μεγαλειτέραν έρεθιστικά,
και ένίοτε επικίνδυνον προς την υγίαιαν.

Τα καρυκείαματa επενοήθησαν υπό των κατοίκων των θερ-
μών κλιμάτων, οτινιες φύσει διάκινείται χαλαρώμενοι τον
τόμαχον, διότι περιβάλλονται υπό άτμοσφαιρας θερμής και
άραιωμένης: διό και άνέχονται έλαφράς μόνον τροφάς και
μετρίως θρεπτικάς: διότι ο διωργανισμός δέν εργάζεται ζωη-
ρώς όπως δαπαναζ ποσόν μέγα προς ζωογόνησιν της ζωικής
θερμοτήτος: έν φ' τουναντίον γίνεται εις τα ψυχρά κλίματa
εκ τούτου προέρχεται, ώστε οι κάτοικοι των θερμών κλιμά-
των να έχωσι ανάγκην τονικών και διεγερτικών υλών, όπως
δικηγίρωσι την ένέργειαν του στομάχου και όλου του διορ-
γανισμού. Προς την φυσικήν σκούτην ανάγκην, και αυτή ή
φύσις έπροίκησε τα θερμά κλίματa με τόσα είδη άρωματι-
κών φυτών, ών χρήσιν ποιούσιν οι κάτοικοι: διά τοῦτο των
άρωματικών χρήσις πρέπει να γίνεται μάλιστα το θερος ή τον
χειμώνα: εκ τούτου και οι χωρικοί ήμων κατά τους καυ-
σωνας του θερους τρώγουσι σκορδαλίαν: διότι το σκόρδον εινε
τονικώτατον του τε στομάχου και του νευρικού συστήματος.
'Εν γένει τα καρυκείαματa άρμόζουσιν εις χαλαρούς στομά-
χους.

Την φυσικήν ταύτην διάθεσιν ή ήδυπάθεια και ή πολυτέ-
λεια των κατοίκων των θερμών κλιμάτων επηύξησε, και
διαφόρους σκευασίας καρυκευμάτων επενοήσε προς κέντησιν
του στομάχου ή της όρέξεως: και προς άποκατάστασιν εύα-
ρέστου όσμης και γεύσεως των τροφών, ίνα ούτω τις βιάση
τον διοργανισμόν του σώματος να δεχθή περισσώτερον ποσόν.
'Εκ δε τούτου αυτός ούτος ο άνθρωπος αίτια γίνεται σημα-
ντικής βλάβης της υγείας του και ένίοτε και αυτής της κα-
ταστροφής του: διότι όταν ο στόμαχος βαρυνθή μάλιστα
διά καρυκευμάτων ένδέχεται να φλογή και έπομένως διά-
φορα όλεθρια άποτελέσματα να επέλθωσιν. Ο άνθρωπος διά
να διατηρή υγίαιον πρέπει να διατηρή δρεξιν, ήτοι υγία
τόμαχον: διά να υπάρχη υγιής στόμαχος και χωνεύη κα-
λώς, πρέπει να τρώγη όταν πεινσ, και να πίνη όταν διψα,
να τρώγη όσον θέλει ή όρεξίς του, ώσαύτως και να πίνη
πάσα υπέρβασις κουράζει τον στόματον. Μόνον συγχωρείται
τονικόν τι καρυκείαμα όσάκις τρώγη τις όλην δύσπεπτον, όιον
λάχανα, οις άρμόζει το έρυθρόν πέπερι: εις χήνα ήν άρμόζει
το πέπερι, το σκόρδον, κλπ. το καλύτερον καρυκείαμα εινε
το έλας.

Φοδός

Η ΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

'Οπόταν όδοιπορής, κράτει στερεώς την ράβδον και τον
όσκιον σου και δέν θα κουρασθής ποτέ.

¶

'Η οδύνη παρέχει πλείονα έλευθερίαν εις το πνεύμα, ένι-
σχύει την καρδίαν και ήθικοποιεί. 'Όσω δ' έξασθενίζει το
σώμα, τοσοῦτον ένδυναμώνει τη ψυχήν.

¶

'Εάν ή μεγάλη παιδεία μάς κάμνει να αίσχυνώμεθα έαυ-
τούς, ή έσχάτη άπαιδευσίς μάς κάμνει μηδέν τοῦς άλλους
να αίσχυνώμεθα.

¶

Και οι παλαιοι ειχον τάς άδυναμίας των. 'Εθεώρου ύδα-
τά τινα ως παιδογόνα, ως το έν Θεσπιας και άλλα ως
ζήγονα, ως το έν Πύρρα.

¶

'Εν όσω περι ήμων σκεπτόμεθα, ο Θεός σκέπτεται διά
τους άλλους, και έν όσω περι των άλλων καταγινόμεθα, ο
Θεός καταγίνεται δι' ήμας.

¶

'Ο άνθρωπος γεννάζεται πένης και άποθνήσκει πλούσιος έν
πνεύματι και αυτογνωσία.

¶

- Διατί ή φύσις παραδόξως προς έαυτήν αντίπαύσουςα
θάπτει ένίοτε λευκόν μαργαρίτην εις το βέθος των θυριωδε-
στέρων ψυχών;

- Διά ν' άποδείξη, ότι ζένος εις ζένον οίκον προσκαίρεις
έμφωλεύει.

¶

Τα έλαττώματα μάς εις τους όφθαλμούς των άλλων είναι
σκιαί, αλτινες μεγεθύνονται, έφ' όσον άπομακρυνόμεν έαυτούς
του φωτός, ήτοι του κέντρου της άληθείας.

Πεία

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

όλων των επιστημών και τεχνών και πάσης έγ-
κασμίαν μαθήσεως

'Εκδοθέν υπό ΜΠΑΡΤ και ΧΙΡΣΤ

Τα εγκυκλοπαιδικά λεξικά, παρέχοντα πρόχειρον λύσιν
των άποριών, πληροῦσι μίαν των πρωτίτων αναγκών παυ-
τός πεπολιτισμένου ανθρώπου. Η τεραστία των επιστημών
και των τεχνών ανάπτυξις, ο άμύθητος πλοῦτος των γνώ-
σεων, ο δια μακρών αιώνων άποτεθησαυρισμένος καθιστώ-
σιν άπαραίτητον την ύπαρξιν τοιούτων έργων, δι' ών να
προσπορίζεται εύχερως πάς τις στοιχειώδεις γνώσεις των
έξω του οικείου αυτώ κύκλου κειμένων, να καθοδηγείται δε
και εις ακριβεστέραν και τελειοτέραν έρευναν αυτών. Τού-
των άνεκα έν τοις άλλοις έθνεσι κατά τας τελευταίας μά-
λιστα δεκαετηρίδας, έπολλαπλασιάσθησαν τα εγκυκλοπαι-
δικά λεξικά, και τοσοῦτον άσπαστά κατέστησαν, ώστε τινά
τούτων εκδίδονται εις πολλές μυριάδας αντίτυπων. Αν
δε αναγνωρίζεται ή χρησιμότης των λεξικών τούτων έν
έθνεσι, παρ' οις την έλλειψιν αυτών δύνανται έν μέρει να
αναπληρώσωσι τα συνήθη λεξικά, πολλή μείζων είναι αυτή
παρ' ήμιν, στερουμένοις λεξικών της καθωμιλημένης και
γραφόμενης γλώσσης. Τα συνήθη λεξικά της Έλληνικής
γλώσσης, περιλαμβάνοντα μόνον τας έν τοις αρχαιοις κει-
μένιοις ύπαρχούσας λέξεις, αποκλείουσιν, ως εικόσ πάσας
τάς δημιουργηθείσας έν νεωτέροις χρόνοις, προς διέλωσιν
επιστημών, τεχνών, ιδεών άγνωστών εις τους παλαιούς.
Ούτω και πάσας τας νεωτέρας σημασίας αρχαίων λέξεών. Ούτω
δε οῦ μόνον έλλείπουσιν εκ των λεξικών της αρχαίας 'Ελ-

ληνικής λέξεις του καθ' ήμεραν βίου κοινώταται, όιον τα-
χυδρομείον, τηλεφώνον, αερόστατον, άλγεβρα, φωτογραφία
κλπ., αλλά ματαίως θ' άνεζηύει τις έν τούτοις και αυτά τα
όνόματα σπουδαιοτάτων κλάδων των επιστημών και των
τεχνών και τους συνθεστάτους των νεωτέρων επιστημο-
νικών όρων, όιον χημεία, γεωλογία, παλαιοντολογία, στατι-
στική, τηλεγραφική, τυπογραφική τέχνη κλπ. Ένεκα δε
τούτου Έλληνικών εγκυκλοπαιδικών λεξικών άποβαίνει

'Απαραίτητον συμπλήρωμα πάντων των λεξι-
κών της ελληνικής γλώσσης.

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

συνετάχθη μεν καθ' ύπόδειγμα γερμανικών και γαλλικών
τοιούτων, και ούτω συνενόι κατά το ένδον τας κυριωτάτας
αρετάς, τας άπαιτουμένας προς εύδοκίμωσιν εγκυκλοπαι-
δικού λεξικού, ήτοι

άκριβείαν, σαφήνείαν και συντομίαν,

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

άποτελείται εξ 6 όγκωδών τόμων, οι όποιοι έχουσιν έν όλω
5700 σελίδας.

Πλήρεις σειραι αυτου τιμώνται άδοται μεν φρ. χρ. 125,
δεδεμένα δε φρ. χρ. 144. 'Ινα δε αγοράσεται εύκόλως και
ύπό των όλιγότερων εύπόρων, πωλείται το λεξικόν και κατά
τόμους αντί φρ. 21 και φρ. χρ. 24 έκαστον.

'Η Διεύθυνσις της «Φύσεως» αναλαβοῦσα την αντιπρο-
σωπειαν αυτου εις το έξωτερικόν, συνιστά αυτό παιδί τοι
φιλομούσους συνδρομητάς με έκπτώσιν 10 ο'ο και αναδέχε-
ται πάσαν παραγγελίαν.

'Η Διεύθυνσις της «Φύσεως».

ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

'ΝΕΑ ΧΙΟΣ.,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΥΡΙΚΗ και ΥΙΟΝ

'Επι της προκυμαίας, κάτωθι του ξενοδοχείου της Εύρώπης

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Κατασκευάζεται Μαστίχη και Κονιάκ άρίστης ποιότη-
τος, εκ καθαράς σταφυλής. 'Αμφότερα έθραβεύθησαν κατά
την τελευταίαν «Διεθνή Έκθεση» της Rochefort sur
Meur της Γαλλίας διά βραβείου πρώτης τάξεως, Σταυρού
και Μεταλείου χρυσοῦ και άργυρου και διά Διπλώματος
Τιμής. Το δε 'Υπουργείον των 'Εξωτερικών δι' επιστολής
έξέφρασε τοις κατασκευασταίς τα συγχαρητήριά του διά
την έξαιρέτον έπιτυχίαν. 'Ανευ δε ρεκλάμας μία μόνον δο-
κιμή δύναται να πείση το Σεβ. κοινόν του-τε 'Εσωτερικού
και 'Εξωτερικού περι της γνησιότητος των προϊόντων τού-
των. Τιμαί λίαν συγκαταβατικά.

'Ρποκατάστημα

'Εν Κωνσταντινουπόλει, Χασίρ 'Ισκαλει Καρακιδί
Σοκάκι. 'Αρ. 80. 'Ιδρυθέν τω 1880.

Είδοποιείται ώσαύτως ή έν Κωνσταντινουπόλει πολυά-
ριθμος πελατεία του και το Σεβαστόν Κοινόν, ότι έν τω
αυτῷ υποκαταστήματι έκομίσθη έσχάτως Μαστίχη εκ των
έν Γαλλία βραβευθέντων εις Δαμείζανα, ως και Κονιάκ εις
μικρά βαρέλια. Η δε μόνη σύστασις είναι «'Ελλθ και ιδθ».

Πώλησις χονδρική και εις τιμάς λίαν συγκαταβατικάς.
Το κατάστημα δέχεται και παραγγελίας. Μόνος αντι-
πρόσωπος έν Κωνσταντινουπόλει 'Αριστείδης Κ. Πυρίκης.

ΠΟΛΥΚΟΠΟΝ ΜΑΧΑΙΡΙΟΝ

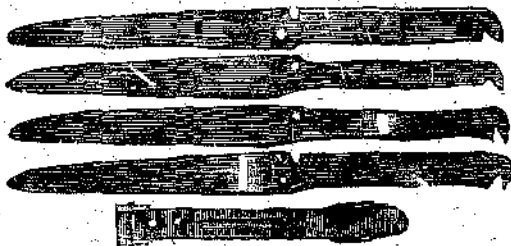
Η κυριώτερα αίτια τών ασθενειών του στομάχου προέρχεται εκ της άνεπάρκους μασήσεως τών τροφών, αποκαθισταμένων ούτω βλαβερών εις τόν στομάχον, εξ ου επέρχονται διαστολαί αυτού, γαστραλγίαι, γαστρίτιδες, κτλ.

Αί στομαχικά και γαστρικά αυτά ένοχλήσεις και νόσοι δύνανται να εκλείψωσι διά της κοπής του κρέατος εις μικρότατα τεμάχια, διά της χρήσεως του νέου πολυκόπου μαχαιρίου,

χαιρίου, του εσχάτως επεποιηθέντος υπό του κ. G. Bay. Η μάχαιρα αυτή έχει τό αυτό σχήμα τών συνήθων μαχαιρών, φέρει δ' εξαιρετικώς άντι μιας τέσσαρας κοπίδας (λεπίδας) ένομούμενας έν μια μεταλλική λαβίδι και δυναμέναις εύκόλως να διαχωρίζονται πρὸς καθαρισμόν, άνευ της χρήσεως ούδενος εργαλείου.

Διά να μεταχειρισθῆ τις τήν μάχαιραν ταύτην, δέον να κόψῃ προηγουμένως διά της συνήθους μάχαιρας τό κρέας εις τρία ἢ τέσσαρα τεμάχια και εἶτα διά ταύτης και του περιονίου εις δύο σταυρωτικά τομάς να διαίρεσῃ έκαστον τεμάχιον του κρέατος εις λεπτότατα τεμάχια, τὰ ὅποια δύνανται να φαγωθῶσιν εύκόλως και άκόπως χωρὶς να μασσηθῶσι. Η κοπή ενεργεῖται καλήτερον και έπιτυχίστερον, προσέχοντες ὥστε ἡ περιὴν να μὴ διαπερᾶ τό κρέας, αλλά μόνον να τό

συγκρατῆ εις τὰ άκρα, αἱ δὲ κοπίδες του μαχαιρίου να διασταυροῦνται με τὰ στελέχη της περιόνης, ὡς ένδεικνυται έν τῷ παρακειμένῳ σχήματι.

Τό νέον τοῦτο σύστημα ένεχει τὰ άκόλουθα πλεονεκτήματα. Παρασκευάζει τό κρέας άνευ πίεσεως καταλλήλως να τό δεχθῆ τό στόμα και ὁ στομάχος, χωρὶς ν' άπόλλῃται ὁ χυμός του, αποφεύγετε οὔτω τόν κόπον της μασήσεως και ὁ τρόπος οὗτος καθίσταται άπαρατήρητος και μὴ ένοχλητικός εις τοὺς παρακαθημένους πλησίον σας.

Φ. Η.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

J. K. Beni-Suef. Συνδρομή σας έλήφθη. Αποδείξεις μετ' αριθμού λαχείου σας και Ημερολογίου, απεστάλησαν ταχυδρομικώς. — Π. Π. Béhéra. Επιστολή έλήφθη. Σειρά φύλλων απεστάλη και σᾶς έγγραψαμεν. — Ν. Θ. Σφάξ. Έγγραφα μετὰ σχετικῶν σᾶς απεστειλαμεν. Ομοίως τραβικτικῆν. Ὅπως γράφετε και αναμένομεν νεωτέρα σας. — Μ. Χ. Σφάξ. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' άποδοχῆν. — Δ. Μ. Λαροῦμ. Διεύθυνσίν σας ήλλάξαμεν, ὡς γράφετε. — Σ. Κ. Αλεξάνδρειαν. Συνδρομητῆν ενεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς έχετε σχετικῆν άπόδειξιν. — Κ. Μ. Κάϊρον. Δελτόριον έλήφθη. Αποδείξιν σᾶς απεστειλαμεν. Αναμένομεν έμβασμα. Δ. Σ. Αλεξάνδρειαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ διά γραφομένα σας. Ελπίζομεν να συνενόηθῆτε καλῶς. — Σ. Χ. Ναύπλιον. Σᾶς άπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς, άποστειλάντες άπόδειξιν και Ημερολόγιον 1899. — Γ. Ρ. Τρίγκαλα. αναμένομεν άπάντησίν σας και άποτέλεσμα ενεργειῶν σας. — Δ. Κ. Αεθαδειαν. Συνδρομή σας έλήφθη εὐχαριστοῦμεν, ήμερολόγιον απεστάλη ταχυδρομικῶς.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Τό Ημερολόγιον της «Φύσεως» του 1899, εξεδόθη ήδη με ἕλπην, ὡς προανηγγείλαμεν, εύχάριστον, τερπνὴν και διασκεδαστικῆν και λαμπροτάτας εἰκόνας, ἤρξατο δὲ διανεμόμενον τοῖς ήμετέροις, προπληρώσασι τήν τρέχουσαν έτησίαν συνδρομῆν των, συνδρομηταῖς. Παρακαλοῦνται επομένως οἱ ὄλιγοι καθυστεροῦντες έτι αὐτῆν, ὅπως εύαρεστοῦμενοι μᾶς άποστείλωσι ταύτην συντόμως, ὅπως μὴ στερηθῶσι του λαμπροτάτου Ημερολογίου μας τούτου και διότι βραδύτερον θά ὤσιν εξηντήλημένα.

Διά τοὺς μὴ συνδρομητάς της «Φύσεως» τό Ημερολόγιον τιμᾶται, άπλοῦν μὲν φρ. 2. χρυσόδετον δὲ φρ. 3.25. Ὡς δῶρον του νέου έτους εἶνε καταλλήλοτατον και ὅσοι τών ήμετέρων επιθυμοῦσιν έκτός του ιδίου τεύχους να προμηθευθῶσι και άλλα, παρακαλοῦνται να είδοποιήσωσιν ήμᾶς έγκαιρως συναποστέλλοντες και τό τίμημα.

• Η Διεύθυνσις

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ε. ΖΥΓΟΥΡΑ

- 1. Ὁ πρακτικός βίος του έμ. δρ. 2.50
- 2. Ὀδηγὸς του έμποροῦπαλλήλου. » 2.—
- 3. Ἐμπορευματολογίας φυτικά προϊόντα. » 2.—
- 4. Ἐμπορικῆ επιστολογραφία έκδοσις δ'. . . » 4.—
- 5. Γενικῆ Λογιστικῆ πλήρης. » 8.—
- 6. Καταστιχογραφία-Λογισμογραφία. . . . » 3.50
- 7. Διδακτικὸν επιστολάριον διά σχολεῖα. » 1.10
- 8. Ἐγχειρίδιον Οικονομίας, έγκριθέν. . . . » 1.10

Τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε χρήσιμα οὐ μόνον ὡς κείμενα πρὸς διδασκαλίαν, αλλά και πρὸς ιδίαν μελέτην. Παρά τῶ αὐτῶ καθηγητῆ δίδονται μαθήματα Καταστιχογραφίας και Λογιστικῆς επί μετρίοις διδάκτροις. Διεύθυνσις Ε. Ζόγουρα, διασταυρωσις οδῶν Φαβιέρου και Μάγερ, άρ. 9 εις Ἀθήνας.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Τόμοι προηγουμένοι: εἰδῶν της «Φύσεως» άπλοῖ και χρυσόδετοι πωλοῦνται έν τοῖς γραφείοις ήμῶν εις τὰς άκόλουθους τιμάς.

- Ὀλη ἡ σειρά τῶν 8 τόμων,
- Ἀπλῶν άντι φράγκων 90
- Χρυσόδετων άντι φράγκων 120
- Ἐκαστος δὲ τόμος κεχωρισμένως του 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 και 8ου έτους :
- Ἀπλοῦς άντι φράγκων 12
- Χρυσόδετος άντι φράγκων 15
- Ἀποστέλλονται δὲ εἰλετθεροῖ ταχυδρομικῶν τελῶν παντὶ καταβάλλοντι τό τίμημα.